

Ja és aquí... la llufa!

Pensant en noves maneres de denunciar públicament aquelles empreses, entitats o organismes que continuen bandejant la nostra llengua, va sorgir la idea de construir una llufa gegant, que fos molt visible i evidenciés una queixa per

part de la societat civil. La Llufa de la Plataforma per la llengua és un ninot inflable, de 5 metres d'alçada i 4 d'amplada aproximadament, que neix amb la intenció de voltar arreu del país, plantant-se allà on calgui per tal que qui se la

trobi sàpiga de seguida que se l'hi ha col·locat perquè no deixa que el català avanci amb normalitat en el seu àmbit. Ben aviat la Llufa serà presentada en societat: estigueu atents i atentes!

SUMARI

Portada	
<i>Ja és aquí... la llufa!</i>	1
Editorial	
<i>5 anys després de l'aprovació de la Llei de Política Lingüística al Principat</i>	3
Campanyes	
<i>Estudi sobre la situació de la nostra llengua en la telefonia mòbil</i>	4
<i>Les llengües usades en els anuncis dels opis</i>	4
<i>La nova llei catalana d'universitats no garanteix l'ensenyament del català</i>	5
<i>Un pas més cap a l'etiquetatge en català de vins i caves</i>	6
<i>Un rigorós estudi sobre la resposta lingüística a la immigració</i>	7
Entrevista	
<i>Entrevista a Lluís Jou, ex-director general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya</i>	8
Actes i accions	
<i>I love to speak catalan. El futur del català a la nova universitat globalitzada</i>	10
<i>Acció de la Plataforma per la Llengua del Vallès als cinemes de l'eix Macià</i>	11
<i>L'experiència de Salt: el català, llengua d'acollida</i>	11
Opinió	
<i>Els "avis" de la Plataforma</i>	12
Territori	
<i>Reunió amb Caprabo: la cadena utilitzarà el català al País Valencià</i>	13
<i>Els orígens de la Plataforma per la Llengua del Vallès</i>	13
I a més a més	
<i>Les televisions locals podran emetre gratuïtament pel·lícules doblades al català cedides per TVC</i>	14
<i>El Correllengua de Ponent aplega 1200 persones a Balaguer</i>	14
<i>La Plataforma participa en el 3r Congrés de la Joventut de Catalunya</i>	14
<i>Pans & Company rep una carta de la Plataforma</i>	15
<i>Contactes amb Softcatalà</i>	15
<i>Neix MERCAT, "el mercat català a internet"</i>	15
<i>La Plataforma es queixa a Jordi Vilajoana per la poca presència del català al Festival Internacional de Cinema de Sitges</i>	15
Contraportada	
<i>La llengua catalana, entre el cofoisme i la UVI</i>	16

La Corbella - Plataforma per la Llengua

Rocafort 242 bis 3r - 08029 BARCELONA

tel. (+34) 93 321 18 03 / fax (+34) 93 321 12 71

plataforma@estelnet.com - www.plataforma-llengua.org

per aportacions econòmiques: 2059-0800-81-0000435183

Directora: Sònia Llinàs. Consell de redacció: A. Cortils, M. Gasull i J. Manent. Han col·laborat en aquest número: P. Abad, J. Casals, L. Duran, B. Gasull, P. Llorens, J. Milelire, J. Porta, T. Royo.

Maquetació i pre-impressió: Eix de Serveis (93 298 16 39)

Impressió: Offset Color

5 anys després de l'aprovació de la Llei de Política Lingüística al Principat

Arran dels 5 anys de l'aprovació de la Llei de Política Lingüística al Principat i de l'entrada en vigor dels darrers terminis en l'aplicació, s'ha parlat a bastament dels resultats i de l'avaluació d'aquesta llei. Des del consell de redacció de La Corbella, la revista de la Plataforma per la Llengua, en volem valorar alguns aspectes. Quan treballem el dia a dia a favor de la llengua, i provem d'utilitzar la llei i les seves disposicions amb el desig d'avançar, ens trobem amb la problemàtica de la manca de garanties de compliment en molts dels seus aspectes, de tal manera que això provoca que moltes de les disposicions i reglamentacions previstes no es puguin complir. També en aquells punts que constitueixen declaracions d'intencions molt vàlides (potenciarà, estimularà, etc.), però que no passen d'això, ja que no tenen els mecanismes suficients de desenvolupament necessari per a reglamentar i executar. És a dir, tot i que en determinats àmbits considerem que la llei apunta en una bona direcció des del punt de vista de l'avenç de la llengua catalana, no resta assegurat l'acompliment dels seus objectius a causa d'aquests impediments, la qual cosa en qüestiona la seva efectivitat. Volem destacar que tant la societat civil com les administracions necessiten instruments realment útils per a complir els objectius de normalització lingüística proposats i garantir, per tant, els drets lingüístics dels ciutadans (notaries, administracions de l'estat, empreses, establiments, etc.). Són sovintejades, però, les telefonades i correus electrònics de persones que s'han vist discriminades per qüestions lingüístiques, i en la majoria dels casos trobem a faltar una empara legal

per donar una resposta a aquestes demandes, encara que, com és ben sabut, des de la Plataforma es preparin campanyes per tal d'omplir aquest buit.

Fins i tot en el camp de l'empresa (retolació, etiquetatge de certs productes de denominació d'origen i artesanals, etc.), on sí que existeixen possibilitats de garantia reconegudes, existeixen encara greus incompliments i és en aquest sentit que demanem que es facin complir efectivament aquests preceptes i que les intencions expressades per l'administració d'aplicar-ho no quedin en paper mullat.

L'altra cosa que ens preocupa és el tema del desenvolupament de la llei, i en voldríem comentar dos exemples: creiem que cal estendre, tal i com preveu l'article 34, l'obligació d'etiquetar també en català la resta de productes no esmentats en la llei, tenint en compte a més que

etiquetar en català afavoreix el consum i pot beneficiar les empreses que operen al nostre país. Un altre cas és el del cinema que, malgrat els esforços, i tot i els darrers increments quant a doblatge, la nostra llengua continua essent minoritària en el sector. Per aquest motiu apostem de nou per una implicació del màxim nombre possible de forces polítiques per tornar a regular el sector, després de l'experiència de la retirada del decret, per tal que productores, distribuïdores i exhibidores deixin de rentar-se les mans i progressivament tinguem una oferta àmplia i en igualtat de condicions de pel·lícules doblades al català.

Demanem que les disposicions legislatives del català s'incrementin també, sobretot en les diverses lleis, modificacions de lleis i decrets que en les diverses matèries i aspectes es vagin aprovant. Caldrà, però, que tant des dels ciutadans com des d'organitzacions com la Plataforma mantinguem un paper actiu en l'exigència dels nostres drets lingüístics a les institucions del país i també en la demanda, sovint en forma de queixa, que fan els ciutadans a l'hora de comprar productes, d'anar al cinema, de ser atesos en català... Aquesta és, en darrera instància, la manera per garantir que la realitat social del català, la normalitat amb que es viu en tots els nivells, quedi reflectida en els àmbits en els quals volia incidir la llei i anar més enllà i tractar temes com els relacionats amb la immigració. Encara no podem viure plenament en català, però amb l'empenya de tots plegats farem que el català tingui el tracte que es mereix i assoleixi les condicions de normalitat que tots desitgem.

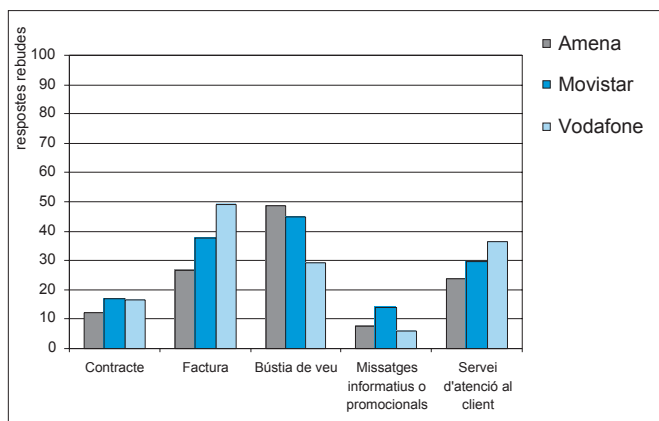

Estudi sobre la situació de la nostra llengua en la telefonia mòbil

La Plataforma per la Llengua ha volgut posar en evidència, per mitjà d'aquest estudi, el greuge lingüístic que pateixen els usuaris de casa nostra pel que fa als serveis de telefonia mòbil. Es féu una crida a través de la pàgina web i es recolliren més de 500 enquestes. L'estudi té present la situació del català pel que fa als fabricants de telèfons mòbils i a les companyies operadores, i recopila les diverses observacions que reflecteixen aquestes dificultats. A grans trets, només Siemens i Alcatel incloïen el català com a opció idiomàtica en el menú dels mòbils, mentre altres fabricants, tot i incloure a casa nostra idiomes com l'estonià, el bielorús, el danès, l'eslovè, el letó o el lituà, no tenien en compte per

res el català. Pel que fa a les operadores (Amena, Movistar i Vodafone), s'analitzava la situació

En cap cas, i en totes les companyies, no hi ha més d'un 50% de respostes afirmant que aquests serveis són en català, quan la normalitat correspondria al 100%. Aquests resultats demostren la precarietat de la situació, i complementats amb les observacions, denoten que les opcions en català només estan disponibles en certes ocasions o bé són de molt difícil accés per part de l'usuari, el qual fins i tot pot desconèixer que existeixen. A partir d'aquesta situació, la Plataforma per la Llengua començarà una campanya encaminada a pressionar a les empreses implicades denunciant aquest menyspreu.

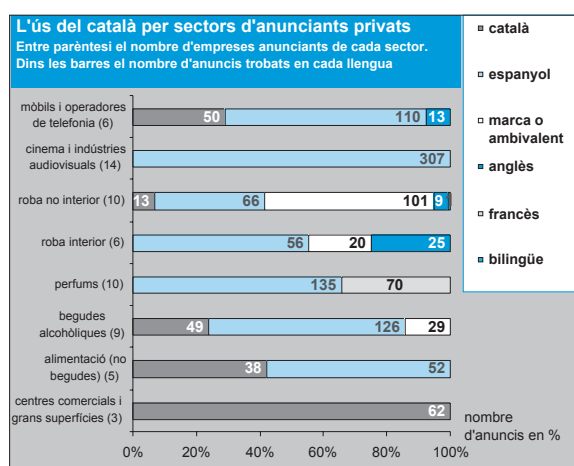

Presència del català al contracte, a la factura, a la bústia de veu, als missatges informatius o promocionals i al servei d'atenció al client dels telèfons mòbils estudiats.

de la nostra llengua en el contracte, la factura, la bústia de veu, els missatges informatius o promocionals i el servei d'atenció al client.

Comissió empreses

Les llengües usades en els anuncis dels opis

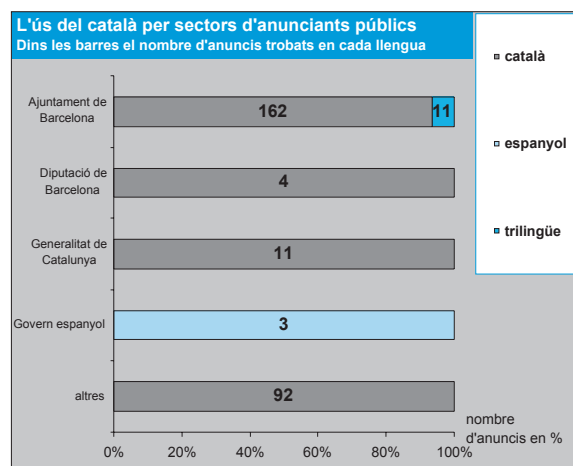

Entre els mesos de setembre del 2002 i gener del 2003 la Plataforma per la Llengua va seleccionar 116 opis del centre de Barcelona dels quals va fer l'observació dels anuncis presents durant 10 tongades

cada dues setmanes. El resultat total és de 2025 anuncis analitzats d'empreses privades (81 de diferents) i organismes públics. Els anuncis dels opis, pel fet d'ésser una publicitat cara, acullen un alt percentatge de publicitat privada (en el nostre estudi un 85 % dels anuncis) que a més corresponen a grans multinacionals o empreses grans. Alguns d'aquests resultats repre-

sentatius de la situació del català en aquest tipus de publicitat els mostrem en els gràfics següents.

Bernat Gasull
Comissió empreses

La nova llei catalana d'universitats no garanteix l'ensenyament del català

El passat dimecres 12 de febrer, a causa de l'aprovació de la Llei d'Universitats de Catalunya (LUC) i dels conseqüents debats i consideracions que s'han pogut seguir durant els darrers mesos en diversos mitjans de comunicació del país, la Plataforma per la Llengua i la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans –la CEPC, juntament amb sis entitats més: Alternativa Estel, Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), Coordinadora d'Associacions d'Independents (CAD'I), Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL), CIEMEN, Grup Independent de Magisteri (GIM) i Òmnium Cultural– van manifestar la seva disconformitat amb la llei, sobretot pel que fa al requisit de coneixement del català per part dels professors universitaris.

La llei exigirà al professorat uni-

<< 4. D'acord amb la Llei 1/98, 7 de gener, de Política lingüística, el professorat universitari, llevat del visitant i casos anàlegs, ha de conèixer suficientment les dues llengües oficials, d'acord amb les exigències de les seves tasques acadèmiques. El Govern de la Generalitat, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, garantirà que en els processos selectius, d'accés i d'avaluació, es concreti aquest coneixement suficient.

4 bis. El Govern de la Generalitat, d'acord amb la normativa vigent i a través del Consell Interuniversitari de Catalunya, procurarà perquè l'accés i la incorporació de nous membres a la comunitat universitària no alteri els normals usos lingüístics docents i el procés de normalització lingüística de les universitats >>.

versitari un coneixement suficient del català per exercir les seves tasques acadèmiques, però no concreta quin és aquest grau suficient de coneixement de català. Aquesta concreció es determinarà en els processos selectius, d'accés i d'avalua-

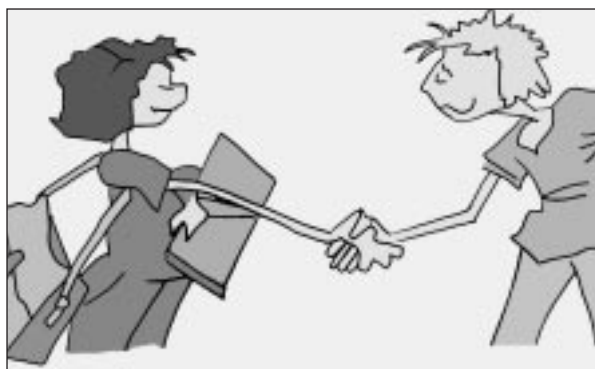
ció; per tant, la deixa a l'arbitri de cada universitat ja que només les universitats tenen competència en matèria de selecció de personal. Això pot provocar que cada universitat exigeixi un grau diferent de coneixement del català segons el seu criteri.

Nosaltres, com a representants de la societat civil, entenem que el fet que no sigui la mateixa llei la que desenvolupi i concreti aquest requisit deixa el camp obert a la disparitat de criteris entre universitats i alhora carrega la responsabilitat de la regulació a uns reglaments o normes –de moment, sense determinar– amb una menor solidesa jurídica que una llei.

Queda palès que hi ha la necessitat d'una capacitació lingüística del professorat universitari adequat i proporcional a les tasques que ha de desenvolupar, però amb aquesta timidesa (conseqüència parcial de les mancances de la mateixa llei de Política Lingüística) no es garanteix suficientment que en el futur tot el professorat contractat a les universitats catalanes tingui el coneixement suficient de les dues llengües oficials.

Per tant, i davant d'aquesta situació, exigim al Govern de la Generalitat de Catalunya i als equips de govern de les universitats catalanes que assumeixin les responsabilitats que, malauradament, els carrega la llei i assegurin una regulació efectiva del requisit lingüístic que pugui garantir que tot el professorat que s'incorpori a les universitats catalanes tindrà, efectivament, un coneixement suficient de la llengua catalana (tal i com diu la llei).

Aquesta garantia només podrà ser efectiva si s'estableix, com a criteri únic per tot el professorat, l'exigència d'acreditar, com a mínim, la possessió del Certificat de Coneixements Mitjans de la Llengua Catalana (Nivell C) de la Junta

Permanent de Català o certificats equivalents.

Només amb aquesta titulació mínima es garanteix la competència del professorat per realitzar les seves tasques docents en llengua catalana i, per tant, és l'única salvaguarda possible dels drets dels estudiants a ser atesos i expressar-se en català en l'àmbit universitari, així com de la consolidació del català com a llengua vehicular de l'ensenyament universitari.

Finalment, només afegir que des del món universitari estudiantil anirem seguint aquest procés de desenvolupament de la llei i que vetllarem perquè els nostres drets com a estudiants catalans siguin respectats. A part, pressionarem en la mesura que sigui possible per poder formar part directament del Consell Interuniversitari de Catalunya o tenir-hi un pes important de decisió. Per tant, no descartem dur a terme algun tipus d'acció o reivindicació per tal que se'ns prenguin seriosament.

Pilar Llorens i Anna Cortils
Comissió universitats

Un pas més cap a l'etiquetatge en català de vins i caves

Entre els mesos de novembre del 2002 i març del 2003 la Plataforma per la Llengua, dins el context de les campanyes que està duent a terme per tal d'aconseguir l'etiquetatge en català de vins i caves, va realitzar diverses reunions amb els principals responsables d'empreses i entitats vinculades amb el sector. En destaquem les reunions fetes amb el Consell Regulador del Cava, amb UVIPE (Unió Vinícola del Penedès) i amb l'empresa Miguel Torres. Val a dir que durant la darrera campanya de Nadal hi ha hagut un notable increment de la presència del català en vins i caves, i de manera significativa en productes de gran consum (vins Bach, caves Codorníu...). Per bé que no en la mateixa velocitat en totes les

empreses, sembla que a poc a poc la cosa va avançant. Miguel Torres, per exemple, on fins ara el català era del tot absent en l'etiquetatge, l'està introduint subtilment en les etiquetes frontals en una primera fase, i totalment normalitzat (en tot el conjunt de les etiquetes) en el moscatell o el vi Falconer, fàcils de trobar en superfícies de lliure servei. Evidentment el camí per recórrer encara és molt llarg, ja que això només és el principi; però és un primer pas en l'etiquetatge dels altres grans productes de Torres. La valoració per part de la Plataforma, tot i que encara hi ha molta feina per fer, és molt engrescadora: l'any 2003 marcarà un abans i un després en el nombre de vins i caves etiquetats en català. Precisament

per això estem elaborant un segon estudi a fi de quantificar aquest increment i veure si realment és generalitzat en totes les grans empreses. Caldrà vigilar, doncs, totes aquelles que no normalitzen la seva situació, alhora que us convidem des d'ara a fer-los saber els nostres drets. El nostre paper com a consumidors, amb tot el dret d'exigir el català en l'etiquetatge mitjançant les nostres demandes, és molt important per tal d'incentivar aquestes empreses a fi que introdueixin el català en tots els seus productes, i com més aviat millor.

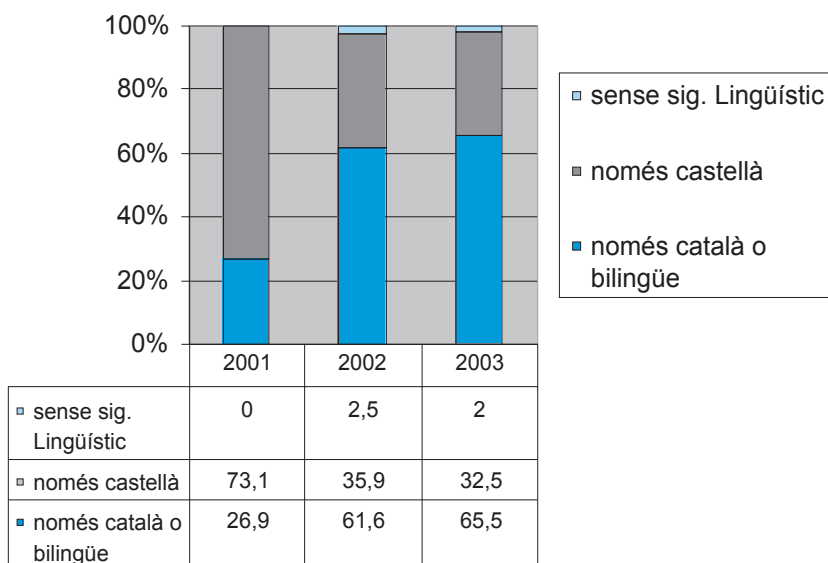
Bernat Gasull
Comissió empreses

El català en els supermercats

D'ençà de la presentació de l'estudi elaborat l'any 2001, la Plataforma per la Llengua ha continuat incidint per millorar la situació del català en els supermercats, tant en aquells llocs on era més menyspreat, com és el cas de Carrefour (Champion, Dia...) i Mercadona, com en d'altres cadenes catalanes que han reculat en el seu ús. En tots els casos el resultat ha estat bo, amb compromisos de millora. Tanmateix, i en el cas de Carrefour, l'increment ha estat clarament insuficient, cosa que contrasta amb Mercadona, on hi ha una clara voluntat d'avançar en l'ús del català, i que el predisposa també a millorar la situació del català al País Valencià. La taula que us presentem, a partir d'observacions dels supermercats de Barcelona, és prou significativa.

Comissió empreses

Índex global català escrit (mitjana entre: rètols, cartells, etiquetatge marques pròpies, pàgina web)

Evolució del català als supermercats Mercadona de Barcelona

Un rigorós estudi sobre la resposta lingüística a la immigració

Avui dia tenim plantejat un repte important pel que fa a la integració lingüística de la nova immigració. Pensem que el català ha de continuar desenvolupant el paper cohesionador que històricament l'ha caracteritzat, i és en aquesta línia que volem treballar perquè esdevingui la llengua comuna al nostre país. És per aquest motiu que considerem important treballar en aquest sentit i contribuir a la sensibilització de la població i a la difusió de les actuacions que ja s'estan duent a terme. Des de Plataforma per la Llengua i la Fundació Jaume I hem vist la necessitat de conèixer el tema en profunditat i vam creure necessari encarregar una sèrie d'estudis per saber exactament que és el que està passant en aquests moments amb la nova immigració que arriba al nostre país,

Escena del nou tríptic de la campanya d'acollida lingüística

quines són les iniciatives que s'han dut a terme des de l'administració, quina efectivitat tenen i quines són les mancances.

En definitiva, parlar d'acollida lingüística és parlar d'ensenyament de la llengua i és en l'àmbit de la població immigrant adulta en què

s'ha centrat l'estudi: El català i la immigració, és escrit per un ampli equip de recerca. Pensem que aquestes dades ens poden ajudar a dissenyar una campanya realment efectiva.

Som conscients, però, que la integració lingüística d'aquestes persones també passa per l'actitud que la població catalano-parlant adopti davant d'aquests nous ciutadans, per això l'altra gran tasca pendent consisteix en la sensibilització de la població "autòctona" perquè emprí eventualment la llengua catalana quan es dirigeixi a persones nouvingudes, i no doni per suposat que l'interlocutor no entén el català, cosa que sovint no és certa i a més fa més difícil la integració lingüística d'aquesta població. En les properes setmanes presentarem l'estudi públicament.

Sònia Llinàs
Comissió d'acollida lingüística

Vols efectivitat? Vols resultats? Fes-te soci de la Plataforma per la Llengua!

M'interessa col·laborar amb la Plataforma per la Llengua

En accions al carrer Integrant-me en campanyes Dinamitzant grups locals Econòmicament

Nom i cognoms: _____ Telèfon: _____ A/e: _____

Adreça: _____ Codi Postal: _____ Població: _____

Quota: Especial _____ (mínim 15 euros al trimestre) Normal (10 euros al trimestre) Reduïda (5 euros al trimestre)

Número de compte on domiciliar la quota

Entitat	Oficina	DC	Número de compte

Signatura: _____

Plataforma per la Llengua: Rocafort 242 bis 3r - 08029 BARCELONA

Entrevista a Lluís Jou, ex-director general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya

Jordi Manent: Quin balanç fa de la seva gestió al capdavant de la Direcció General de Política Lingüística (1996-2003)? Quins èxits i quines mancances s'atribueix?

Lluís Jou: Els èxits són compartits amb tot un equip. En el meu cas amb els dos consellers, Pujals i Vilajoana, que m'han fet confiança, i amb els caps i la gent que ha estat amb mi a la Direcció General, al Consorci per a la Normalització Lingüística i al TERMCAAT.

Estic satisfet, d'una banda, d'haver contribuït a la redacció i aprovació de la Llei 1/1998, de política lingüística, a l'elaboració d'una vintena llarga de decrets i a promoure els convenis amb les empreses i sectors on la llei tenia més incidència i, de l'altra banda, d'haver facilitat el marc de relació estable en matèria de llengua amb el Govern de les Illes Balears que resulta de l'acord de 17 d'abril de 2000, la conseqüència més visible del qual és l'Institut Ramon Llull.

També estic content d'haver redactat els informes sobre política lingüística amb visió de conjunt i amb ambició, i d'haver contribuït al relançament del Centre de terminologia TERMCAAT, a la commemoració de l'Any Europeu de les Llengües, al canvi d'orientació dels cursos de català per a adults que s'imparteixen des del Consorci per atendre el repte de la nova immigració i d'haver impulsat estudis sobre l'ús real del català, més enllà de sobre el seu coneixement. Igualment crec que hem facilitat unes primeres passes del català, tímides però en la direcció que cal, per fer-se un lloc a l'oferta cinematogràfica, a la informàtica, al món empresarial i al món del dret.

Em sap greu no haver aconseguit

Lluís Jou

una coordinació més efectiva de la feina que fan els diferents departaments de la Generalitat en matèria de llengua, que és molta però sovint dispersa i poc coneguda.

.....
Hem guanyat en coneixement i això malgrat el creixement de la població en unes 400.000 persones en aquests sis anys
.....

J.M.: Des que vostè entrà a la direcció general, i durant aquests sis anys i mig, creu que s'ha avançat gaire en la normalització del català?

Ll.J.: És innegable que el català ha guanyat presència social. En premsa nacional, ha passat del 9% al 25% d'exemplars venuts; en premsa comarcal, del 45% al 54%; en emissores de ràdio que emeten en

català, del 38% al 48%; en documents notariais i judicials en català, del 3% al 10%. En retolació comercial, en publicitat, en documentació bancària, en espectadors de cinema, en llibres, en televisió, en pel·lícules en tots els camps el català ha guanyat presència. També hem guanyat en coneixement i això malgrat el creixement de la població en unes 400.000 persones en aquests sis anys.

Altra cosa és l'ús del català en les relacions menys formals, el creixement del qual sembla estancat a causa, sobretot, del pes cada cop més gran de les televisions privades, de la cultura de l'audiovisual, de l'escala de valors predominant a la societat d'avui i de la immigració estrangera.

J.M.: Hi ha intel·lectuals i entitats que afirmen que la Generalitat no ha fet ni fa prou en matèria de

Entrevista feta per
Jordi Manent

Lluís Jou

Política Lingüística. Comparteix aquesta opinió?

LI.J.: No hi estic d'acord. Sense l'acció de la Generalitat, impulsada sobretot pel president Pujol, avui el català continuaria essent una llengua per parlar a casa els de sempre i per a usos literaris. És la Generalitat que l'ha fet entrar als mitjans de comunicació, que n'ha fet llengua vehicular a les escoles, que n'ha fet llengua d'integració i que s'ha cregut que és una llengua com les altres i ha procurat fer-lo competitiu a tots nivells.

.....
El català arribarà a la fi del segle XXI millor que no hi ha entrat perquè progressa en molts àmbits
.....

J.M.: Té cap recepta per incrementar l'ús social del català? Quin és, al seu parer, la problemàtica de fons?

LI.J.: La realitat demolingüística de la nostra societat, el paper sempre advers de l'Estat espanyol, la inhibició empresarial, la mundialització, les "raons de mercat" i les actituds acomodaticies dels catalans dificulten el progrés del català. Caldria poder canviar això.

J.M.: Quins són aquells àmbits en els quals caldria incidir més en els propers anys per augmentar la presència del català?

LI.J.: L'audiovisual, els mitjans de comunicació, el món empresarial i la projecció exterior.

J.M.: A grans trets, com veu el futur del català en cada territori del nostre àmbit lingüístic? Comparteix les tesis catastrofistes que tot està perdut?

LI.J.: No hi ha res perdut i assegurar-ho, sense dades, com fan alguns és irresponsable i genera frustració i desencís. El català arribarà a la fi del segle XXI millor que no hi ha entrat perquè progressa en molts àmbits.

Els territoris on la situació és millor són Catalunya, que lidera el procés i les Illes on, en els darrers anys, s'ha guanyat molt pel que fa a actituds, que és, precisament, el que és més feble al País Valencià. La situació a la Catalunya Nord és molt complicada i a l'Alguer difícil. Andorra és el contrapunt d'un territori amb tot el reconeixement legal però una pressió immigratòria i turística immensa, i la Franja és l'altre contrapunt sense cap reconeixement legal però amb una població en molts sentits encara monolingüe catalana.

.....
Cal la implicació social en tots els actes de la vida, des de demanar un cafè amb llet i comprar el diari al matí fins a comprar un llibre o una ampolla de vi
.....

J.M.: Creu que serà factible, en els propers anys, que el català esdevingui llengua oficial a Europa? Quines creu que són les vies per arribar-hi: cal passar per Espanya o haurem d'anar directament a Europa?

LI.J.: Estic segur que el català tindrà el reconeixement que li correspon, semblant a l'hongarès, al txec, al finès o al danès. Les vies: pressió a l'Estat espanyol i a Europa i, sobretot, molta didàctica. La projecció exterior de la llengua i la cultura ha de ser un element clau en aquesta didàctica, i també comptar amb circumscripció electoral pròpia.

J.M.: Què n'opina de la feina que fa la societat civil en matèria de normalització lingüística? Com valora la feina duta a terme per la Plataforma per la Llengua durant deu anys?

LI.J.: És molt important i, a parer meu, cada cop ho serà més. Cal la implicació social en tots els actes de la vida, des de demanar un cafè amb llet i comprar el diari al matí fins a comprar un llibre o una ampolla de vi. Les entitats cíviques per la llengua són un referent d'aquesta implicació.

J.M.: Quines són les claus per poder integrar lingüísticament i culturalment les noves migracions?

LI.J.: Que la llengua sigui forta dins del nostre domini lingüístic, que la ciutadania entengui que cal parlar català amb els nouvinguts, que la Generalitat, el Govern de les Illes i també la Generalitat Valenciana tinguin competències decisòries en matèria d'immigració, que es potenciïn molt els instruments d'ensenyament del català als estrangers i que els immigrants considerin que aquest és el seu país.

I love to speak catalan. El futur del català a la nova universitat globalitzada

El dimarts dia 10 de desembre es va celebrar l'acte sobre el futur del català a la universitat. L'Aula Magna de la Universitat de Barcelona es va omplir, a pesar de la pluja, amb persones d'aquí interessades per la problemàtica i també amb algun estudiant de fora. Mentre el públic anava seient, es va projectar un muntatge de diapositives on es podien llegir els lemes de la comissió acompanyats d'il·lustracions amb dibuixos i opinions de diferents estudiants estrangers.

Seguidament van intervenir els ponents. En Bogdan Bancescu (estudiant romanès) va explicar que abans de venir a Catalunya ja feia temps que estudiava català, i que volia venir precisament a Barcelona per poder-lo practicar i aprendre'l millor. Però un cop aquí, sobretot al carrer, ha tingut dificultats per practicar la llengua perquè quan pregunta alguna cosa la gent li nota l'accent d'estranger i li contesta en castellà. A més, tampoc pot parlar en català amb els seus amics castellanoparlants perquè aquests no es passen mai al català i, massa sovint, els mateixos catalans se li dirigeixen en castellà. Creu que no hi ha consciència de llengua.

En Francesco Ardolino (professor d'italià de la UB), va respondre que el seu somni eròtic des de fa temps és que algun Erasmus li demanés a la seva classe de canviar d'idioma perquè no entén el català. Per desgràcia seva, encara no s'hi ha trobat. Ell té molt clar que les classes han de ser en català. A més a més va aprofitar per comentar que aquí sovint fem

incorreccions quan parlem i fins i tot quan escrivim, il·lustrant-ho amb un seguit d'anècdotes.

Després parlà Jordi Muñoz (estudiant de Ciències Polítiques), el qual va explicar el procés de globalització que estan patint les universitats, tot relacionant-t'ho amb la llengua. Va comentar que el neoliberalisme ja afecta les universitats en la mesura que implica una tendència a la retallada de la despesa pública i de la garantia al dret de l'ensenyament en el sector

Aula Magna de la UB

públic. Aquest fet comporta l'entrada del capital privat en el negoci de l'ensenyament superior, i sobretot en la introducció de la lògica de la competència en un sector que n'havia restat al marge. Aquesta tendència té l'origen en acords com ara la declaració de Bolonya (endegat per unificar itineraris d'estudis a nivell europeu) o bé el districte únic universitari a nivell espanyol. Davant d'aquests processos, la universitat catalana es veu sotmesa a les forces de mercat, havent de competir a escala europea i també iberoamericana amb altres universitats públiques i privades per poder subsistir, i alhora lligada al control central espanyol en qüestions tan

importants com la selecció del propi professorat. Per tant, en aquest àmbit només podem garantir la presència de la nostra llengua si disposem d'un sistema universitari propi fet per i per a la societat catalana i controlat democràticament per ella mateixa.

I finalment, en Jordi Matas (vice-rector de Política Lingüística de la UB) va exposar tot el procés que s'ha dut a terme en l'avantprojecte de la LUC sobretot pel que fa al coneixement de català per part del professorat contractat. Per tal de no caure en el desori de sempre, ell creu que la nova llei hauria d'unificar criteris de sol·licitud de les dues llengües oficials ja que la política lingüística va més enllà que la política universitària. Per tant, seria millor que ho regulés la llei.

La conclusió que treiem de l'acte i de tota aquesta problemàtica és que aquest tema, a part de ser complicat, no té el suport suficient de les institucions, ja que no fan el que haurien de fer. Depèn una mica, doncs, de tots nosaltres i de la nostra actitud davant dels nous. Per això és indispensable seguir treballant el dia a dia. En primer lloc, conscienciant els estudiants catalans i el professorat i, en segon lloc, explicant als de fora que tenim una cultura i una llengua pròpia amb la qual volem relacionar-nos amb ells. Hem de ser capaços d'afrontar aquest repte tan gran per a la consolidació de la llengua catalana en un àmbit tant important com és l'universitari.

Anna Cortils Munné
Comissió universitats

Acció de la Plataforma per la Llengua del Vallès als cinemes de l'eix Macià

El 30 de novembre del 2002 la Plataforma per la Llengua del Vallès, impulsada per l'Associació per la

Llengua de Sabadell, va fer una acció als cinemes de l'Eix Macià de Sabadell per demanar l'exhibició de la còpia en català del film Harry Potter i la cambra secreta, la segona part de la saga. Es donava la circumstància que només 12 de més d'un centenar de les còpies existents de la pel·lícula s'han estrenat en català, i moltes poblacions

n'han restat excloses, per exemple Sabadell. L'acció va consistir en una enganxada de cartells i adhesius a l'interior del cinema, una foto amb tres tipus de pancartes i un lliurament de fulls oficials de reclamacions al cinema. Des de la Plataforma per la Llengua critiquem els exhibidors de cinema pel fet que adopten una postura negativa a l'hora d'acceptar els doblatges en català, encara que fa un any la societat va deixar ben clar amb tot tipus d'actuacions que volia cinema en català.

L'experiència de Salt: el català, llengua d'acollida

Possiblement qui va veure passar la cercavila per la llengua recorreguda a Salt l'1 de març d'enguany, li va semblar molt sorollosa de forma (anuncis a la premsa, comunicats a les televisions i ràdios, adhesions de més de 26 entitats del món associatiu, polític i sindical i força cartells per la vila de Salt), però mancada de resultat pràctic; poca participació de gent: amb prou feines una cinquantena de persones van recórrer els carrers de la vila.

Potser hom va considerar la marxa de la mateixa cercavila una mica surrealista quant al contingut. És a dir, en iniciar-la hi havia totes les "patums" polítiques locals, alcaldables i regidors per a les futures eleccions, que pocs dies abans s'havien afanyat a adherir-se a l'acte a cor què vols. Però, malauradament, en el transcurs dels primers metres del carrer Major de Salt, van anar escapolint-se discretament del gruix de la cercavila. Sortosament, amb l'adhesió espontània de xiquets i xiquetes del poble, com molt bé va reflectir la foto del diari El Punt, van anar suplint la deserció discreta, però real, dels futurs polítics del consistori saltenc.

Pot ser que algú es qüestionari que la lluita per la llengua ha d'estar exclusivament en mans dels polítics, de les denúncies mediàtiques a través dels mitjans d'informació o fins i tot de comportaments dignes de personatges representatius de la societat. Creiem que aquestes conjectures són errònies de cap a peus. L'experiència de Salt no pot ser deixada de banda. De fet, ha estat la primera vegada que el catalanisme militant ha sortit al carrer per denunciar la precarietat de la llengua catalana davant les noves masses de nouvinguts al nostre país.

En què va consistir aquesta campanya?

Per primera vegada es va tenir cura d'apropar-se al nouvingut a través de les seves associacions i centres de formació (CPNL i l'Escola d'Adults de Salt) per intentar que fossin ells mateixos els que demanessin poder "viure en català". L'efecte va ser increïblement reeixit. Al llarg de la cercavila, des de les entrades als comerços i als locutoris de nouvinguts fins al contacte directe amb aquells que passaven causalment pel carrer, la recepció del nostre missatge va ser molt ben acollida.

Això fou així perquè, a diferència de les comunitats no integrades de castellanoparlants a la vila de Salt, que sovint ens miraven com uns agressors a la seva pròpia cultura i als seus drets individuals, vam poder comprovar que aquests nouvinguts no tenen cap prejudici lingüístic ni polític envers el català com a llengua d'acollida. Per tant, tota acció que comporti l'apropament i comprensió a la gent del poble sempre serà ben vista per la gent que ha hagut d'instal·lar-se per força en un territori que desconeix.

Amb tot, aquesta campanya encara no està tancada i continuarà durant la setmana del 21 al 27 d'abril d'enguany amb una exposició fotogràfica del llibre didàctic Parla'm en català publicat pel consell Comarcal de la Selva i de la xerrada pública a càrrec de l'exbatlle de Salt, Salvador Sunyer, i de Mohamed Hourì, professor de català de l'Associació de la Cooperativa Delta i l'associació Atlas.

Jordi Casals i Fernández
Ateneu d'Acció Cultural (ADAC)

Els "avis" de la Plataforma

La densa història del catalanisme cívic i cultural ens ofereix antecedents a les activitats actuals. Evidentment les circumstàncies canvien, però conjuntament amb aquestes, hi ha un pòsit sovint silent d'experiències acumulades que s'interioritzen i fan la seva via més o menys explícitament. En aquestes línies resseguirem els antecedents, les organitzacions i els grans objectius de la catalanització lingüística de l'activitat econòmica en el Principat abans de 1939.

La mobilització prolengua té, al llarg dels anys vint i trenta del segle XX, una trajectòria prou àmplia per ser resseguida. Són dos els aspectes que cal tenir en compte per entendre l'inici d'aquesta especialització dins del catalanisme cívic i cultural. D'una banda, la difusió de les Normes de l'IEC i la consegüent popularització, dins i fora de l'educació reglada, de l'ensenyament del català i, per l'altra, la instauració de l'autonomia i la consegüent catalanització oficial de l'administració. Certament, com afirmava Antoni Rovira i Virgili, Josep M. Batista i Roca i, més tardanament, Mn. Armengou, vista en perspectiva, hom té la sensació que en el conjunt de la història del catalanisme (polític i cívico-cultural) el desnivell entre l'acció electoral i el de la difusió cultural de continguts nacionals ha estat una balança molt desigualment inclinada vers el primer platet.

Feta aquesta necessària apreciació, s'ha de constatar que, tot i que hi ha un primer intent poc documentat d'acció per catalanitzar els rètols de botigues barcelonines el 1913 per part de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, sembla que des de 1920 comença una activitat

més intensa en aquest sentit. Molts són els protagonistes, però pocs els resultats assolits d'antuvi. Són dues –o segons com tres– les iniciatives que abans de l'establiment de la Dictadura militar del general Primo de Rivera van impulsar la catalanització de l'espai públic principalment de la ciutat de Barcelona. Una d'elles tenia el fil conductor de l'ambient mercantil. Des del Centre de Dependents (CADCI) era lògic que s'iniciessin les primeres mesures per impulsar l'ús del català en les botigues i raons socials de la ciutat. Els dependents eren el personal que duia el pes diari de molts negocis, i, per tant, coneixien de primera mà l'ús del català en la seva propaganda i documentació externa i interna. Aquesta tendència va anar derivant cap a una tasca de denúncia de les pàgines del setmanari de combat La Tralla, que obrí una secció de denúncia o de reconeixement per aquells catalanistes que no tractaven amb dignitat la seva llengua als seus negocis, vinculats especialment a la Lliga Regionalista.

Per altra banda, sabem que l'entitat Nostra Parla també dugué iniciatives en aquest sentit, com oferir rètols en català a preu de cost, mantenir obert un despatx de consulta ortogràfica –com féu la revista que hem citat– i projectar les seves demandes des de les pàgines del diari La Veu de Catalunya. No s'arribà abans de 1923 a cap proposta unitària i prou deslligada del combat polític per impulsar la catalanització.

La República va impulsar molts canvis. El primer, la consideració que amb l'autonomia ja no hi havia cap excusa per tractar com calia la llengua pròpia. Després de diferents intents deslligats arreu

del territori, l'entitat juvenil Palestra i l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana foren les que més aviat començaren a treballar abans de l'abril de 1931, des d'aleshores s'anaren ampliant els despatxos de consulta ortogràfica. Però no fou fins a mitjan 1932 que aparegué la primera aposta seriosa per treballar en aquest camp: va ser el Comitè pro Catalanització (CpC), format per Palestra, el CADCI, la Protectora, el FC Barcelona, la premsa catalana i els tres principals partits polítics del moment: la Lliga, ERC i Acció Catalana. El CpC va aconseguir crear delegacions arreu del país amb el suport dels diaris La Veu i La Publicitat, i va aconseguir un nombre gens menyspreable de canvis de llengua en diferents raons socials. L'any 1934 les dues anteriors entitats van impulsar una breu campanya de catalanització: la de la guia telefònica de negocis i professionals liberals.

La maduració definitiva d'aquests objectius es van produir a la fi de 1935 quan amb el suport de la Protectora es constituí el Comitè de Catalanització (CdC), que constituí delegacions a diferents ciutats i viles de Catalunya, com també a la major part de districtes de la ciutat. Mantenint el caràcter plural quant a la seva composició, disposà d'un cartell de propaganda, d'un seguit d'objectius parcials molt estructurats i un plantejament de difusió i impacte públic molt adequat a les tendències de l'època. Després de l'inici de la Guerra, va tenir una breu revifada a la fi de la primavera de 1937.

Lluís Duran
Historiador

Reunió amb Caprabo: la cadena utilitzarà el català al País Valencià

Representants d'Acció Cultural del País Valencià i de l'ADEC, conjuntament amb la Plataforma per la Llengua, es van reunir amb directius de l'empresa Caprabo per parlar sobre l'ús del català als establiments i a l'etiquetatge que aquesta cadena comercial té oberts al País Valencià. Es va fer arribar el malestar existent entre molts clients pel fet que aquesta cadena, en començar a obrir establiments al País Valencià, fins ara ho havia retolat tot exclusivament en castellà, ignorant a més en la seva publicitat, etiquetatge i megafonia la llengua pròpia del

país. Pel que fa a la distribució actual al Principat dels seus productes, se'ls va demanar per què alguns productes no eren etiquetats en català.

Els dirigents de Caprabo van notificar que, efectivament, ells també havien rebut nombroses cartes i queixes des del País Valencià, per la qual cosa havien estudiat la qüestió i havien acordat que, en un termini de dos mesos, introduiran també el català en tota la seva xarxa d'establiments arreu de les comarques valencianes, tant pel que fa a la retolació com a la publicitat i

megafonia. Pel que fa als productes etiquetats en català per la marca blanca de l'empresa, s'estudiarà, més a llarg termini, la possibilitat que es distribueixin també al País Valencià, i que al Principat es consolidi a l'alta la presència de la llengua a l'etiquetatge. Des de la Plataforma per la Llengua ens comprometem a fer un seguiment d'aquestes qüestions, i esperem que l'exemple de Caprabo serveixi també per a altres cadenes.

Toni Royo

Plataforma per la Llengua
del País Valencià

Els orígens de la Plataforma per la Llengua del Vallès

Els orígens de la Plataforma per la Llengua del Vallès es remunten a mitjans de 1997. El nucli original el forma un petit grup de persones sabadellenques interessades per la nostra llengua i la cultura –la majoria d'elles provinents d'Òmnium i de la ja dissolta La Crida– i que creuen que cal una acció més moderna i decidida en el camp de la normalització lingüística i nacional.

Vam entrar a la Plataforma a través de l'Associació per la Llengua i la Cultura i es creà, així, un grup a Sabadell. El 2001 se'n creà un altre a Mollet del Vallès, grup que propicia l'edició, de manera conjunta, de la nostra revista Viure en català, que reprèn el nom de la revista que editaren en els anys vuitanta els Grups de Defensa de la Llengua (GDL) i que pretén dur a terme una tasca divulgativa i formativa, amb uns continguts molts clars de denúncia i reivindicació, a més dels de caire cul-

tural. L'any 2001 s'inagura la pàgina web (www.estelnet.com/alc), la qual s'actualitza regularment.

La Plataforma per la Llengua del Vallès col·labora amb les campanyes de la Plataforma d'abast nacional (on cal destacar la recent acció a favor del doblatge en català als multicinemes de l'Eix Macià de Sabadell), a més d'endegar campanyes pròpies a nivell local a favor de l'ús de la llengua en diferents àmbits (cinema, empreses, mitjans de comunicació...). D'altra banda, hi ha tres tipus de campanyes permanents:

- Queixes a empreses que no utilitzen el català en la seva activitat.
- Col·laboració amb empreses i entitats per traduir els seus opuscles al català.
- Publicació de cartes i articles a la premsa (El Nou Punt, Diari de Sabadell, Ordint la Trama, Avui, Contrapunt, Llengua Nacional...).

Com a entitat que també treballa per la cultura, s'organitzen conferències i hi ha col·laboracions amb diverses entitats culturals i institucions. Així, per exemple, a Sabadell es col·labora en el Cicle anual de Cinema Català que coordina el Consorci per a la Normalització Lingüística. Actualment s'està preparant la presentació per l'abril del darrer llibre d'Enric Larreula Dolor de Llengua, presentació que, d'acord amb l'esperit obert i de sumar esforços de l'entitat, es farà conjuntament amb Òmnium Cultural, Nous Temps i Ordint la Trama, és a dir, amb totes les entitats que es mouen per la llengua i cultura catalana a Sabadell.

Pep Abad

Plataforma per la Llengua del Vallès

Les televisions locals podran emetre gratuïtament pel·lícules doblades al català cedides per TVC

Gràcies a un conveni signat entre Manuel Royes, president de la Diputació de Barcelona i president del Consorci de Comunicació Local (CCL), i Jordi Vilajoana, conseller de Cultura de la Generalitat, el 21 de gener d'enguany, les televisions locals del país podran disposar de forma gratuïta de les pel·lícules doblades al català per Televisió de Catalunya. A més, el conveni també inclou l'oferta a les televisions locals de fins a un màxim de deu hores setmanals de programes produïts per TVC. Aquest punt era una reivindicació que des de fa temps reclamaven les televisions locals,

que veien limitat l'accés al catàleg de pel·lícules subtitulades al català. La Plataforma per la Llengua ja havia expressat, ara fa uns mesos, la seva preocupació a Vicenç Villatoro, director de la CCRTV i membre del Consell Consultiu de la Plataforma, per la manca d'entesa en un punt tan important com aquest. Villatoro, home sensible a les reclamacions, ha actuat intel·ligentment. Esperem que a partir d'ara els responsables de Barcelona Televisió no tinguin cap excusa per no passar films doblats al català, els quals brillen per la seva absència.

El Correllengua de Ponent aplega 1200 persones a Balaguer

El passat 5 d'octubre del 2002 va tenir lloc, a la ciutat de Balaguer, la primera edició del Correllengua, organitzat en aquest cas per la Plataforma per la Llengua. Més de 1200 persones van omplir la Plaça del Mercadal i, posteriorment, el Passeig de l'Estació de la capital de la Noguera. L'acte va consistir en una cercavila en la qual van prendre part diversos grups excursionistes, de grallers i geganters. A continuació es llegí un manifest del

Correllengua 2002. Aquest Correllengua, organitzat a les comarques de Ponent i de la Franja pels Casals Jaume I de la Franja i la Plataforma per la Llengua de Ponent, ha recorregut més de 20 pobles i ciutats d'aquests territoris i ha aconseguit mobilitzar milers de persones. L'acte de Balaguer posava punt i final al Correllengua de Ponent, que ha aconseguit enguany un gran èxit de convocatòria i mobilització.

La Plataforma aconsegueix una millor coordinació entre la Direcció General de Política Lingüística i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Ara fa uns mesos, un soci de la Plataforma per la Llengua es queixava, amb raó, que en el programa Cinema 3 del canal 33 sovint es passaven trossos de films en castellà quan existia la versió catalana de l'estrena a les cartelleres cinematogràfiques. Posava com a exemple el film *El senyor dels anells: les dues torres*. Martí Gasull, membre del Secretariat de la Plataforma,

parlà amb representants de la CCRTV i explicà les deficiències lingüístiques del programa. Des de la CCRTV se'ns respongué que es tractava d'un problema de coordinació entre la Direcció General de Política Lingüística, responsable dels doblatges de les estrenes cinematogràfiques, i la mateixa CCRTV. Ens prometeren que a partir d'aleshores evitarien aquestes mancances.

La Plataforma participa en el 3r Congrés de la Joventut de Catalunya

Membres de la Plataforma per la Llengua van participar, del 7 al 10 de novembre del 2002, en el 3r Congrés de la Joventut de Catalunya. Diversos membres de la Plataforma muntaren una parada en la qual s'exposava material de l'entitat. Alhora, altres membres aprofitaren l'ocasió per fer un "taller d'acció lingüística", on s'explicaren les tècniques amb les quals actuar per fer activisme lingüístic de manera eficaç i a la recerca de resultats.

Participació en la "Trobada d'Entitats per la Llengua dels Països Catalans"

Els passats 14, 15 i 16 de febrer, tingué lloc a Barcelona una trobada d'entitats d'arreu del nostre territori lingüístic. L'entitat organitzadora era la Coordinadora cap a la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana (CFOLC). La Plataforma havia d'intervenir en una de les ponències, però el seguit de manifestacions que es dugueren a terme aquells dies contra la guerra de l'Iraq, impossibilità que hi participés i les jornades quedaren paralitzades durant gairebé tot un dia.

Jordi Porta, nou president d'Òmnium Cultural, rep el Secretariat de la Plataforma

El 4 de desembre del 2002 i el 10 de febrer del 2003, Jordi Porta i membres del Secretariat de la Plataforma es reuniren al Palau Dalmaes per tenir un canvi d'impressions i unir esforços en el tema de la llengua. La bona predisposició del mateix Porta i de membres de la junta de l'Òmnium, fan pensar que tard o d'hora hi haurà una relació més estreta entre totes dues entitats i així poder fer campanyes conjuntes.

Contactes amb Softcatalà

La Plataforma per la Llengua i Softcatalà, entitat independent i sense afany de lucre que, com indica el seu nom, pretén incrementar la presència del català en el món de la informàtica, ja han tingut algunes reunions per tal de col·laborar en alguna campanya concreta del món de la informàtica i de les noves tecnologies. De moment no us podem avançar res, però s'hi està treballant a fons. Per als interessats, podeu consultar la pàgina web de Softcatalà: www.softcatala.org. D'altra banda, la Plataforma enviarà a tots els seus socis econòmics un CD-ROM amb un munt de programes traduïts al català per gentilesa de Softcatalà. El diari AVUI ja va ajudar a difondre'l en un dels seus tiratges.

Pans & Company rep una carta de la Plataforma

L'empresa catalana Pans & Company ha respost una carta de la Plataforma a la qual exigia a l'empresa l'ús de la llengua catalana amb tota normalitat i, així mateix, l'acompliment de la llei de Política Lingüística de 1998, que ja ha entrat en vigor des de finals de gener del 2003. La Plataforma, seguint les queixes dels seus associats, demanà a Pans & Company que introduís el català en alguns dels seus establiments i franquícies on no hi és present. L'empresa ha respost amablement que ja han posat mans a l'obra i que ens els propers mesos regularan tots els seus establiments d'acord amb la normativa.

La Plataforma es queixa a Jordi Vilajoana per la poca presència del català al Festival Internacional de Cinema de Sitges

La Plataforma per la Llengua va enviar una dura carta de protesta al conseller de Cultura de la Generalitat Jordi Vilajoana el passat 8 d'octubre. A la carta, amb còpia al Dir. Gral. de Política Lingüística, Sr. Lluís Jou, al director general de la CCRTV, Vicenç Villatoro, i a l'alcalde de Sitges, Sr. Pere Junyent, es demanava explicacions davant el retrocés històric que havia sofert la presència del català en el subtítol dels films. Tradicionalment, les pel·lícules exposades al festival es subtitulaven en dues llengües (català-castellà) i de vegades tres (català-anglès-castellà), segons l'origen del film. Enguany, el català desapareixia del mapa de la major part del subtítol. Seguint la tònica del festival, el seu director Àngel Sala, va fer unes penoses declaracions en les quals titllava d'"intolerants" a aquells espectadors que s'havien queixat de la poca presència del català en algunes presentacions públiques. Vilajoana va respondre la carta de la Plataforma amb una altra que fugia d'estudi. Distingit conseller: no són maneres d'afrontar els problemes.

Neix MERCAT, "el mercat català a internet"

Aquest abril del 2003 s'inaugura la pàgina web MERCAT, el portal de la petita i mitjana empresa catalana. Si consulteu la pàgina web www.mer-cat.net, us adonareu que MERCAT és un punt de trobada dels industrials, comerciants, professionals i consumidors del país per a promocionar, vendre o comprar productes i serveis en català. Us ho recomanem!

Reunions amb la CAL i la Plataforma per la Llengua d'Eivissa i Formentera

El 7 de gener d'enguany membres de la Plataforma per la Llengua del Principat es van reunir amb Jordi Marí i Marí, secretari de la Plataforma per la Llengua d'Eivissa i Formentera. Durant la conversa, s'intercanvià informació i material, i s'acordà col·laborar més estretament entre ambdues entitats. El passat 17 de febrer, membres de la Plataforma del Principat tenien una

llarga conversa amb tres membres de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL). La Plataforma tenia interès des de feia temps de tenir un canvi d'impressions amb la CAL, una entitat important pel que fa a la defensa de la llengua. S'acordà que hi hauria noves reunions i possibles col·laboracions en campanyes concretes.

Telefónica i la Plataforma continuen negociant

La multinacional Telefónica i la Plataforma per la Llengua van tenir una reunió per aprofundir en la qüestió de la presència i ús de la llengua catalana en els productes de l'empresa. Per part de Telefónica hi va haver bona predisposició, però encara s'han de discutir alguns punts que mereixen una propera reunió. Continuarem informant.

La llengua catalana, entre el cofoisme i la UVI

La situació actual de la llengua catalana en el seu ús social ha produït darrerament una polèmica a través d'articles al diari i de manifestacions diverses que van des de la constatació d'allò que s'ha avançat i de la justificació de les polítiques públiques que han facilitat aquest avenç, fins a una visió molt més pessimista, i potser realista, que preveuria que la supervivència de la llengua catalana té els dies o els anys comptats. No cal dir que aquesta polèmica es va reproduint intermitentment des de fa una colla d'anys, almenys des que jo recordi, des d'aquell manifest aparegut a la revista "Els Marges" ja fa almenys dues dècades.

Sigui quina sigui l'anàlisi més lúcida i exacta de la situació actual, allò que cal és veure quines són les mesures que administració pública catalana i societat civil hem d'emprendre per millorar la situació. Perquè almenys hi ha una cosa que tots, d'un costat a l'altre de la polèmica, compartim: la necessitat que la llengua catalana sigui la llengua hegemònica en els territoris on històricament va aparèixer com a evolució del llatí vulgar, és a dir, no només a la Catalunya estricta sinó al conjunt dels Països Catalans.

Les mesures de caràcter jurídic són necessàries i es prenen arreu del món, des de França fins a Quebec o Suècia. A França, per exemple, les escoles "Bressola" de la Catalunya Nord no poden tenir els avantatges i la consideració d'escoles públiques perquè el Consell d'Estat ha dictaminat que, d'acord amb la constitució, l'única llengua de la República és el francès. A Suècia estableixen que els immigrants que volen establir la seva residència al país tenen unes hores de classe gratuïtes però obligatòries en suec. Així faciliten que tinguin les mateixes oportunitats i que no consolidin la consideració de ciutadans de segona categoria. Igualment ho pensem molts a Catalunya, però amb el català tothom s'hi veu amb cor i qualsevol mesura "coercitiva" sempre es veu

com un perill de cara a la convivència i a la cohesió social i de seguida es deixen sentir veus en contra d'"imposicions lingüístiques".

Però és cert que no tot han de ser mesures legals. És la societat catalana, i els catalanoparlants d'una manera especial, els que han de mostrar amb el seu comportament lingüístic, diari i habitual, la voluntat que el català sigui llengua normal de comunicació. Sense prendre mesures de caràcter jurídic hi ha encara moltes coses que es poden fer i que no fem suficientment. Posaré un exemple concret: unes quantes delegacions territorials d'Òmnium Cultural han fet saber que la demanda de cursos de llengua catalana per part dels col·lectius d'immigrants és superior a l'oferta i a la capacitat de resposta per part dels organismes locals, públics i privats. Aquest fet suposa una constatació positiva: hi ha interès per part dels nousvinguts a aprendre la llengua del nostre país, un interès superior a la nostra capacitat de resposta. Suposa també que, abans de prendre mesures legals, encara hi ha molt camp per córrer. Però també indica que no tenim prou capacitat de mobilització a favor de la llengua.

Una de les maneres de promoure aquesta mobilització és intentar portar a terme accions que facin més clara la presència del català en la vida social i comercial. Des d'aquesta perspectiva mereixen encoratjament les activitats portades a terme per entitats com la Plataforma per la Llengua, entitat que des de fa anys ha realitzat una colla de campanyes que permeten veure el futur amb una confiança equilibrada entre les dues posicions que indicàvem al principi.

Jordi Porta Ribalta
Membre del Consell Consultiu
de la Plataforma per la Llengua

LA TIRA CÒMICA

